

V 1. volilnem razredu je naš kandidat trgovec Fortuna dobil 114, nasprotni vitez Ant. Gariboldi pa tudi 114, ki sta tedaj izvoljena, — v manjšini je ostal dr. Pfefferer, nasprotni nam kandidat z 113, in naš kandidat dr. Mošè s 112 glasovi.

Iz teh števil je očitno, da je bil volilni boj v vseh 3 razredih tako živahen, ko še nikoli, kajti v 3. razredu je prišlo na volišče 239 volivcev, v 2. pa 556 izmed 680 volivcev, in v 1. izmed 267 pa 227. Jasno ko beli dan je, da gledé na gori navedene prikazni je moralična zmaga naša, kajti „finfarji“ in „einzar“ so le siromaška „fizična“ zmaga. Sicer pa bi imeli še besedo govoriti z nekaterimi tistimi volilci, ki se delajo „narodnjake“, pa bežijo, ko pride dan boja za pošteno narodno stvar!

Če se po vsem tem ozremo na dogodbne o volitvah mestnih, kaže se nam trojno potrebno: 1) sl. ministerstvo naj postopa s svojimi uradniki tako strogo, kakor so postopala vsa prejšnja ministerstva počenši od Giskre do Lasser-Auerspergovega, in naj jim, ker mnogo njegovih služabnikov le nemško pesem gode, temeljito „zatajča“ starodavni pregovor: „wessen Brod du issest, dessen Lied du singest“. — 2) Predruženje volilne postave je nujna potreba, na katero je kazal že pred več leti naš deželni zbor in osnoval novo postavo, a se ve da prejšnja vlada ni hotela o taki reformi nič slišati, ker bila bi si sama jamo kopala. Če bi volili vsi volilci skupaj, ni se meščanom nikakor bati, da jih majorizirajo uradniki in penzionisti, — razcepjenost pa na troje, umetno osnovanih kampov, kazí pa pravo večino. — 3) Ker ima Bambergova tiskarna takega vrednika in takega korektorja, da vladne objave kar tako kazita, da „Laibacherica“ zmešnjave dela in prav narobe oglašá, kar vlada hoče, naj se Bambergu vzame ves vpliv na „uradni“ časnik in sploh skrbi za to, da njegova tiskarna ne ostane dalje patentirana na vladni časnik, vsaj ima Ljubljana dovolj boljih tiskarn.

— V poslavljenje poroke svetlega cesarjeviča Rudolfa vabi župan ljubljanski meščane, naj razsvetlijo vse hiše v mestu in predmestjih zvečer pred svatbenem dnevom, to je, 9. dne maja, — na dan poroke, to je, 10. maja, pa naj hiše olepšajo z zastavami. O zastavah naj omenimo, da cesarska zastava je čno-rumena, — deželna belo-modro-rudeča, — zastava belgijska (rojstne dežele princesinje Štefanije) pa je čno-rumeno-rudeča. To povemo, če bi nekateri meščanje želeli izobesiti belgijsko zastavo, ob enem pa povdarjamo, da deželna naša zastava je belo-modro-rudeča, katere se nemčurji bojé, kot h.... križa, misleči, da je ta zastava vseslovanska.

— Svetlega cesarjeviča Rudolfa prijazni odzdrav v slovenski besedi na pozdrav gosp. Nabergoja v okolici tržaški je, kakor povsod, tako tudi pri nas v srcih vseh rodoljubov učinil vtis velike radosti.

— (Sveto leto) je v nedeljo na večer oklicalo zvenenje v mestnih cerkvah. Po posebni prijaznosti čast. pisarne biskupije bosanske i sriemske nam je došel 7. list „Glasnika“, v katerem se nahaja okrožnica prevzvišenega biskupa Strossmayerja, ki v obširnem pismu z navdušeno, njemu lastno milo besedo razlaga pomen in namen jubileja, to je, svetega leta, po papežu Leonu XIII. oklicanega osobito zato, kakor okrožnica pravi, da „po svem skoro svietu ljudi so oholi, vrtoglavi i prevratni sročše, da crkvu božju u temelju njenu poruše i zataru, znajajući dobro, da bi tiem ujedno i temelje svakoga društva ljudskoga porušili, svakemu neredu in svakoj nevolji vrat u

sviet otvorili i zemljo u njeku vrst pakla pretvorili.“

— Iz Vipave se nam poroča, da je že uni teden mraz vzel vse marelice.

— Veliko nevoljo izbudil je te dni neki popravek v dunajskem „Vaterlandu“ gledé Vestenekove afere, v katerem ga skuša ta list umivati z izgovorom, da je bil v svoje poročilo zapeljan po županstvu v Litiji. Županstvo litijsko je na to poslalo kratk pa jedernat popravek k prejšnjemu preklicu „Vaterlanda“, kateremu se je pa zopet potrebno zdelo tudi temu popravku pridjati dostavek prav brezumen „kolosbrodos“. Vsled tega postopanja „Vaterlandovega“ je več njegovih naročnikov sklenilo mesto švigašvagovca naročiti nam odločno prijazno in cenejo „Tribüne“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Pisarna državnega zbora je razposlala poslancem objavo o dnevnem redu za prvo sejo zbornice poslancev, ki bode jutri in prične svoje delo z državnim proračunom za letošnje leto. Seje bodo menda skoro vsak dan od 10. ure dopoldne do večera, da zbornica poslancev dovrši državni proračun in finančno postavo do 20. maja in bode tako mogoče tudi gosposki zbornici dovršiti svoj nalog. V zbornici poslancev prenehajo seje s 6. dnevom maja do 11. maja zarad velikih svečanosti poroke cesarjevičeve, h katerim bodo povabljeni tudi vsi ces. deželni načelniki in pa škofje Avstrijske monarhije.

Iz Trsta. — Svitli cesarjevič Rudolf je bil preteklo sredo ob prihodu s potovanja v jutrove dežele tukaj sijajno sprejet. Navdušeni „živio“ in „evviva“-klici so doneli krog in krog; v okolici tržaški je gorelo obilo kresov. Delajo se tudi, kakor „Soča“ poroča, velikanške priprave v sežanskem okraji, v Čepovanu, v Tomaju in drugod za slovesno praznovanje poroke cesarjevičeve; goreli bodo kresovi po vseh gričih, topiči bodo pokali, zvonovi zvoneli in pete svete maše se darovale. Naj temu poročilu dodamo še drugo novico, katera bode po vseh slovenskih okrajinah našla odmev nepopisljivega veselja in ta je, da je cesarjevič Rudolf, ko so se mu na kolodvoru tržaškem poklonile deputacije, govoril slovanski. Godilo se je to, kakor „Triester Tagblatt“ poroča, takole: Ko se je cesarjevič Rudolf poslavljal, (na potu skozi Trst na Dunaj) odgovoril ga je v deputaciji na kolodvoru župan tržaški italijanski. Cesarjevič Rudolf je odgovarjal nemški, rekoč, da italijanski pač razume, a ne govori. Potem pa se je obrnil k poslancu in mestnemu odborniku Nabergoju in vprašavši ga: „Vi ste Slovenec?“ govoril je avstrijski prestola naslednik slovanski ž njim. — In vse to godilo se je v pričo ces. namestnika de Pretisa, kateremu so Slovenci malo v srce prirašeni in o taci mu zopernih prilikah najraje reče: „Non capisco questa lingua“ (ne razumem tega jezika). Mož je iz ust prihodnjega našega cesarja zdaj sam slišal, da v Avstriji tudi slovenski jezik svojo pravico ima. Tudi v Sežani je cesarjevič slovanski vpraševal nekega župana: ali je bil vojak?

Listnica vredništva. Gosp. O. R. v Colu pri Vipavi: Vaš cenjeni dopis prišel nam je za današnji list prepozno; prihodnjič pride gotovo. — Č. podružnici N.: Vaše poročilo iz tretje in četrte seje isto tako prihodnjič. — Gosp. Fr. St. v Št. R.: Volilni list prejeli in odposlali.